

Kan I høre - fornemme - den lyd af en slæde
og hundenes traven i sne?

Er jeg vis på, at tankerne vandrer tilbage
mod noget, vi for os kan se.

For skal man i SIRIUS være og leve,

så kræver det ungdom og kraft

- og intet af dette bestandigt kan blive

- og ungdommen - den har vi haft!

Åh - disse minder - fra de glade år, der svandt hen,

åh - disse minder - den tid kommer aldrig igen,

åh - disse minder - det er dem, der gi'r livet kulør.

I "truljen" vi vennerne finder

med det gode - det gamle humør!

Erindrer I våren, når elvene larmed

i natten, hvor alting var lyst,

og sommerens ture, hvor IMAQA sejled

depottur fra kyst og til kyst.

Tit bølger og blæst gjorde rejsen besværlig

- de sejlture glemmes dog ej

- hvor sæler og hvalros betød noget særligt

på vinterens slidsomme vej.

Åh - disse minder o.s.v.

At være på "kysten" var livet at leve,

vi husker nok mangen en fest,

og ofte vi fandt på en grund til at glæde

os selv - og hver kærkommen gæst.

Vi sang og vi skåled - måske at det hændte

at enkelte (næppe bevidst) -

når trætheden sagtelig meldte sit komme -

skred stille på gulvet til sidst.

Åh - disse minder o.s.v.

Se årene rinder - alligevel mindes

vi "truljen" på godt og på ondt.

Og vennerne kommer på strejttog tilbage,

når vi har et ledigt sekund.

Thi har vi til daglig vel andet at gøre,

- og natterne skifter med sol,

- så venter vi lige så længe til næste

gang - hjælpes vi op på en stol!

Åh - disse minder o.s.v.

Skrevet på den tid, som det engang tog slædehold I
at komme fra Dalby kirke til præstegården.

SKÅL.

Lidt minder fra en
Svunden tid -

